Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

8. září 2015 *

„Kasační opravný prostředek — Dumping — Nařízení (ES) č. 384/96 — Článek 4 odst. 1, čl. 5 odst. 4 a čl. 9 odst. 1 — Nařízení (ES) č. 1205/2007 — Dovoz elektronických integrovaných kompaktních fluorescenčních výbojek (CFL-i) pocházejících z Číny, Vietnamu, Pákistánu a Filipín — Újma způsobená výrobnímu odvětví Společenství — Podstatná část celkové výroby obdobných výrobků ve Společenství“

Ve věci C-511/13 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 23. září 2013,

Philips Lighting Poland S. A., se sídlem v Pile (Polsko),

Philips Lighting BV, se sídlem v Eindhovenu (Nizozemsko),

zastoupené L. Catrain Gonzálezem, abogada, a E. Wright, barrister,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky),

přičemž dalšími účastnicemi řízení jsou:

Rada Evropské unie, zastoupená S. Boelaert, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s S. Gubelem, avocat, a B. O'Connorem, solicitor,

žalovaná v prvním stupni,

Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd, se sídlem v Hangzhou (Čína),

GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt. (GE Hungary Zrt.), se sídlem v Budapešti (Maďarsko),

Osram GmbH, se sídlem v Mnichově (Německo), zastoupená R. Bierwagenem a C. Hippem, Rechtsanwälte,

Evropská komise, zastoupená L. Armati a J.-F. Brakelandem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

vedlejší účastnice řízení v prvním stupni,

* Jednací jazyk: angličtina.

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení V. Skouris, předseda, K. Lenaerts, místopředseda, M. Ilešič, L. Bay Larsen, T. von Danwitz a K. Jürimäe, předsedové senátů, A. Rosas, E. Juhász (zpravodaj), C. Toader, M. Safjan, D. Šváby, M. Berger, A. Prechal, E. Jarašiūnas a C. Lycourgos, soudci,

generální advokát: Y. Bot,

vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 10. února 2015,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 26. března 2015,

vydává tento

Rozsudek

1 Svým kasačním opravným prostředkem se společnosti Philips Lighting Poland S. A. (dále jen „Philips Poland“) a Philips Lighting BV (dále jen „Philips Nizozemsko“) domáhají zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 11. července 2013, Philips Lighting Poland a Philips Lighting v. Rada (T-469/07, EU:T:2013:370, dále jen „napadený rozsudek“), kterým Tribunál zamítl jejich žalobu znějící na zrušení nařízení Rady (ES) č. 1205/2007 ze dne 15. října 2007, kterým se na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 384/96 ukládá antidumpingové clo z dovozu elektronických integrovaných kompaktních fluorescenčních výbojek (CFL-i) pocházejících z Čínské lidové republiky a rozšiřuje se na dovoz téhož výrobku z Vietnamské socialistické republiky, Pákistánské islámské republiky a Filipínské republiky (Úř. věst. L 272, s. 1, dále jen „sporné nařízení“).

Právní rámec

Antidumpingová dohoda z roku 1994

2 Rozhodnutím Rady 94/800/ES ze dne 22. prosince 1994 o uzavření dohod jménem Evropského společenství s ohledem na oblasti, které jsou v jeho pravomoci, v rámci Uruguayského kola mnohostranných jednání (1986–1994) (Úř. věst. L 336, s. 1; Zvl. vyd. 11/21, s. 80), Rada Evropské unie schválila dohodu o zřízení Světové obchodní organizace (WTO), podepsanou v Marrákeši dne 15. dubna 1994, jakož i dohody uvedené v přílohách 1, 2 a 3 této dohody, mezi nimi i Všeobecnou dohodu o clech a obchodu z roku 1994 (Úř. věst. L 336, s. 20, Zvl. vyd. 11/21, s. 91, dále jen „dohoda GATT“), jakož i dohodu o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994 (Úř. věst. L 336, s. 103, Zvl. vyd. 11/21, s. 189, dále jen „antidumpingová dohoda z roku 1994“).

3 Článek 1 posledně uvedené dohody stanoví:

„Antidumpingové opatření bude uplatňováno za okolností, uvedených v článku VI GATT 1994 a podle šetření, zahájeného [...] a prováděného v souladu s ustanoveními této Dohody. Následující ustanovení upravují uplatňování článku VI GATT 1994, pokud bylo opatření přijato podle antidumpingových právních předpisů.“

4 Článek 4.1 uvedené dohody mimo jiné stanoví:

„Pro účely této Dohody bude výraz ‚domácí výrobní odvětví' vykládán tak, že se vztahuje na domácí výrobce obdobného výrobku jako celek nebo na ty z nich, jejichž společná [souhrnná] výroba výrobků tvoří větší podíl [podstatnou část] celkové domácí výroby těchto výrobků; [...]"

5 Článek 5 téže dohody uvádí:

„5.1 Pokud ustanovení odstavce 6 nestanoví jinak, bude šetření k zjištění existence, stupně a účinku jakéhokoliv údajného dumpingu zahájeno na základě písemné žádosti, předložené domácím výrobním odvětvím nebo jeho jménem.

[...]

5.4 Šetření nebude podle odstavce 1 zahájeno, pokud úřady na základě přezkoumání, do jaké míry existuje podpora nebo nesouhlas se žádostí podle vyjádření [...] domácích výrobců obdobného výrobku, neurčí, že žádost byla předložena domácím výrobním odvětvím nebo jeho jménem. [...] Žádost bude považována za předloženou domácím výrobním odvětvím nebo jeho jménem, jestliže je podporována těmi domácími výrobci, jejichž souhrnná výroba tvoří více než 50 % celkové výroby obdobného výrobku té části domácího výrobního odvětví, která vyjadřuje svou podporu nebo nesouhlas se žádostí. Šetření však nebude zahájeno, jestliže domácí výrobci, výslovně podporující žádost, představují méně než 25 % celkové výroby obdobného výrobku vyráběného domácím výrobním odvětvím.

[...]"

Nařízení (ES) č. 384/96

6 Nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 1996, L 56, s. 1; Zvl. vyd. 21/340, s. 17), ve znění nařízení Rady (ES) č. 2117/2005 ze dne 21. prosince 2005 (Úř. věst. L 340, s. 17, dále jen „základní nařízení") je právní úpravou použitelnou na skutkový stav projednávané věci. Základní nařízení bylo zrušeno a nahrazeno nařízením Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343, s. 51). Posledně uvedené nařízení se na projednávanou věc nepoužije *ratione temporis*.

7 Body 1 až 3 a 5 odůvodnění základního nařízení uváděly:

„(1) vzhledem k tomu, že Rada v nařízení [Rady] (EHS) č. 2423/88 [ze dne 11. července 1988 o ochraně před dumpingovými nebo subvencovanými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského hospodářského společenství (Úř. věst. L 209, s. 1)] přijala společná pravidla ochrany před dumpingovými dovozy nebo dovozy subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství;

(2) vzhledem k tomu, že společná pravidla byla přijata v souladu s platnými mezinárodními závazky, zejména závazky, které vyplývají z článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu [ze dne 30. října 1947] (‚GATT'), z Dohody o provádění článku VI GATT [Všeobecné dohody o clech a obchodu, schválené jménem Společenství rozhodnutím Rady 80/271/EHS ze dne 10. prosince 1979 o uzavření mnohostranných dohod, které jsou výsledkem obchodních jednání od roku 1973 do roku 1979 (Úř. věst. 1980, L 71, s. 1)] (‚antidumpingový kodex 1979') a z Dohody o výkladu a provádění článků VI, XVI a XXIII GATT [Všeobecné dohody o clech a obchodu, schválené jménem Společenství tímtéž rozhodnutím] (‚kodex o subvencích a vyrovnávacích clech');

(3) vzhledem k tomu, že mnohostranná obchodní jednání uzavřená v roce 1994 vedla k novým dohodám o provádění článku VI GATT a že s ohledem na tyto nové dohody je tudíž vhodné pravidla Společenství pozměnit; [...]

[...]

(5) vzhledem k tomu, že nová antidumpingová dohoda, neboli [antidumpingová dohoda z roku 1994] obsahuje nová a podrobná pravidla, zejména pro výpočet dumpingu, postupy pro zahájení a provádění šetření, včetně zjišťování a zpracování informací, zavádění prozatímních opatření, zavádění a vybírání antidumpingových cel, doby trvání a přezkumu antidumpingových opatření, jakož i zveřejňování informací v souvislosti s antidumpingovými šetřeními; že s ohledem na množství změn a aby bylo zajištěno řádné a transparentní uplatňování nových pravidel, měla by být ustanovení nových dohod co nejvíce přejata do právních předpisů Společenství."

8 Článek 3 základního nařízení, nadepsaný „Zjišťování újmy", v odstavci 1 uváděl, že „[n]ení-li stanoveno jinak, rozumí se pro účely tohoto nařízení výrazem ‚újma' podstatná újma výrobnímu odvětví Společenství, její hrozba nebo závažné zpoždění při zavádění některého výrobního odvětví Společenství a vykládá se podle tohoto článku".

9 Článek 4 uvedeného nařízení, nadepsaný „Vymezení výrobního odvětví Společenství", v odstavci 1 stanovil, že „[p]ro účely [téhož] nařízení se ‚výrobním odvětvím Společenství' rozumí výrobci obdobných výrobků ve Společenství jako celek nebo ti z nich, jejichž společný výstup [souhrnná výroba] představuje podstatnou část celkové výroby těchto výrobků ve Společenství podle čl. 5 odst. 4 [...]".

10 Článek 5 základního nařízení, nadepsaný „Zahájení řízení", stanovil:

„1. Aniž je dotčen odstavec 6, zahajuje se šetření ke zjištění existence, stupně a účinku údajného dumpingu na základě písemného podnětu podaného fyzickou nebo právnickou osobou nebo sdružením bez právní subjektivity, které jedná jménem výrobního odvětví Společenství.

[...]

2. Podnět podle odstavce 1 musí obsahovat dostatečné důkazy o existenci dumpingu, o způsobené újmě a o příčinné souvislosti mezi dovozy označenými za dumpingové a údajnou újmou. [...]

3. Komise pokud možno [v možném rozsahu] přezkoumá správnost a přiměřenost důkazů obsažených v podnětu, aby zjistila, zda existuje dostatek důkazů pro zahájení šetření.

4. Šetření podle odstavce 1 bude zahájeno pouze v případě, že bylo po prozkoumání, do jaké míry podnět podporují nebo odmítají výrobci obdobného výrobku ve Společenství, zjištěno, že podnět byl podán výrobním odvětvím Společenství nebo jeho jménem. Podnět je považován za podaný výrobním odvětvím Společenství nebo jeho jménem, jestliže je podporován výrobci ve Společenství, jejichž souhrnná výroba tvoří více než 50 % celkové výroby obdobného výrobku té části výrobců, kteří podnět výslovně podpořili nebo odmítli. Šetření se však nezahájí, jestliže výrobci Společenství, kteří podnět výslovně podpořili, představují méně než 25 % celkové výroby obdobného výrobku výrobním odvětvím Společenství.

[...]"

11 Článek 9 uvedeného nařízení upravoval podmínky, za kterých bylo řízení zastaveno bez přijetí antidumpingového opatření nebo s přijetím takového opatření. Tento článek stanovil:

„1. Pokud je podnět stažen, může být řízení zastaveno s výjimkou případu, kdy to není v zájmu Společenství.

2. Pokud se po ukončení konzultací zjistí, že není nutno přijmout žádná ochranná opatření, a pokud v poradním výboru nejsou vzneseny žádné námitky, šetření nebo řízení se zastaví. Ve všech ostatních případech předloží Komise Radě neprodleně zprávu o výsledcích konzultací a návrh na zastavení řízení. Má se za to, že řízení bylo zastaveno, jestliže Rada do jednoho měsíce nepřijme kvalifikovanou většinou jiné rozhodnutí.

[...]

4. Pokud z konečného zjištění skutkového stavu vyplývá, že existuje dumping a jím způsobená újma a v zájmu Společenství podle článku 21 je nutné zasáhnout, uloží Rada prostou většinou na návrh Komise předložený po konzultaci s poradním výborem konečné antidumpingové clo. Pokud Rada nerozhodne prostou většinou o odmítnutí návrhu ve lhůtě jednoho měsíce po jeho podání Komisí, je návrh Radou přijat. [...]

[...]“

12 Článek 11 odst. 2 a 5 základního nařízení stanovil:

„2. Konečné antidumpingové opatření pozbývá platnosti pět let poté, co bylo uloženo, nebo pět let od ukončení posledního přezkumu, který se týkal [dumpingu] i újmy, pokud při přezkumu nebylo zjištěno, že [dumping] a újma pravděpodobně přetrvají nebo se obnoví, pokud opatření pozbude platnosti. Přezkum opatření před pozbytím platnosti zahájí Komise z vlastního podnětu nebo na žádost podanou výrobci Společenství nebo jejich jménem a opatření zůstávají v platnosti až do dosažení výsledku přezkumu.

[...]

5. Na přezkumy prováděné podle odstavců 2, 3 a 4 se použijí odpovídající ustanovení tohoto nařízení o postupech a provádění šetření, s výjimkou ustanovení o lhůtách. [...]

[...]“

Nařízení (ES) č. 1470/2001 a nařízení (ES) č. 866/2005

13 Po provedení šetření, které bylo zahájeno na základě podnětu European Lighting Companies Federation, podaného dne 4. dubna 2000, přijala Rada nařízení Rady (ES) č. 1470/2001 ze dne 16. července 2001 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu elektronických integrovaných kompaktních fluorescenčních výbojek (CFL-i) pocházejících z Čínské lidové republiky a o konečném výběru uloženého prozatímního cla (Úř. věst. L 195, s. 8, Zvl. vyd. 11/38, s. 43).

14 Po zahájení šetření v souvislosti s případným obcházením tohoto cla, přijala Rada mimo jiné nařízení (ES) č. 866/2005 ze dne 6. června 2005, kterým se rozšiřují konečná antidumpingová opatření uložená nařízením (ES) č. 1470/2001 na dovozy téhož výrobku zasílaného z Vietnamské socialistické republiky, Pákistánské islámské republiky a Filipínské republiky (Úř. věst. L 145, s. 1).

15 Nařízení č. 1470/2001 bylo následně změněno nařízením Rady (ES) č. 1322/2006 ze dne 1. září 2006 (Úř. věst. L 244, s. 1).

Skutečnosti předcházející sporu a napadený rozsudek

16 V návaznosti na zveřejnění oznámení o ukončení platnosti opatření stanovených nařízením č. 1470/2001 (Úř. věst. 2005, C 254, s. 2) podala Community Federation of Lighting Industry of Compact Fluorescent Lamps Integrated jménem společnosti Osram GmbH (dále jen „Osram“) ke Komisi žádost o přezkum.

17 Dne 12. června 2006 zaslala Komise čtyřem výrobcům elektronických integrovaných kompaktních fluorescenčních výbojek (dále jen „CFL-i“) ve Společenství, a sice společnostem GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt (GE Hungary Zrt.) (dále jen „GE Hungary“), Osram, Philips Poland a SLI Sylvania Lighting International (dále jen „Sylvania“), dotazník.

18 Společnosti GE Hungary a Osram se vyslovily pro zahájení přezkumného řízení a společnosti Philips Poland a Philips Nizozemsko oznámily nesouhlas s takovým řízením. Společnost Sylvania na dotazník neodpověděla.

19 Komise měla za to, že existují dostatečné důvody pro zahájení přezkumného řízení. Zahájila tudíž uvedené řízení a šetření vztahující se k období od 1. července 2005 do 30. června 2006.

20 Dne 26. listopadu 2006 společnost GE Hungary Komisi oznámila, že již nadále není pro zachování dotčených antidumpingových opatření, a dne 19. prosince 2006 oznámila společnost Sylvania Komisi, že má za to, že zachování dotčených antidumpingových opatření není v zájmu Společenství.

21 Dne 10. července 2007 vypracovala Komise informační dokument, v němž uvedla svůj úmysl navrhnout zastavení přezkumného řízení. Komise v tomto dokumentu zejména vysvětlila, že i když při zahájení přezkumu byla žádost o přezkum podporována podstatnou částí výroby ve Společenství, souhrnná výroba výrobců, kteří se staví proti žádosti, představuje nyní o něco více než 50 % celkové výroby ve Společenství. Dospěla tedy k závěru, že antidumpingová opatření je třeba zrušit a uvedené řízení zastavit.

22 Dne 24. a 25. července 2007 předložily společnost Philips Poland a Community Federation of Lighting Industry of Compact Fluorescent Lamps Integrated vyjádření k uvedenému dokumentu.

23 V novém obecném informačním dokumentu ze dne 31. srpna 2007 Komise uvedla, že nakonec dospěla k závěru, že v zájmu Unie je třeba prodloužit dobu uplatňování dotčených antidumpingových opatření o jeden rok.

24 Dne 15. října 2007 přijala Rada sporné nařízení.

25 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 21. prosince 2007 se navrhovatelky domáhaly zrušení tohoto nařízení.

26 Na podporu své žaloby uvedly tři žalobní důvody, z nichž první dva vycházely z porušení čl. 3 odst. 1, čl. 9 odst. 1 a 4, jakož i čl. 11 odst. 2 základního nařízení.

27 Tvrdily zejména, že orgány Evropské unie nemohou pokračovat v antidumpingovém řízení v případě snížení úrovně podpory podnětu a že Rada nemůže vycházet při posuzování újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství pouze z údajů společnosti Osram, jelikož v případě výroby této společnosti, která představuje jen přibližně 48 % celkové výroby ve Společenství, nelze mít za to, že představuje její „podstatnou část“.

28 Za účelem zamítnutí prvních dvou žalobních důvodů vycházejících z porušení čl. 3 odst. 1, čl. 9 odst. 1 a 4, jakož i čl. 11 odst. 2 základního nařízení Tribunál na prvním místě zkoumal otázku, zda unijní orgány mohou pokračovat v přezkumném řízení navzdory tomu, že úroveň podpory ze strany výrobců CFL-i dotčenému podnětu již nedosahuje prahové hodnoty 50 % uvedené v čl. 5 odst. 4 základního nařízení.

29 Nejprve v bodech 75 až 78 napadeného rozsudku připomněl, že žádost o zahájení přezkumného řízení původně podporovaly společnosti GE Hungary a Osram, které společně představovaly více než 50 % celkové výroby CFL-i ve Společenství, přičemž společnost Philips Poland vyjádřila nesouhlas s tímto řízením a společnost Sylvania se nevyjádřila. Tato situace se však po několika měsících od zahájení dotčeného přezkumného řízení změnila, když v průběhu šetření společnosti GE Hungary a Sylvania oznámily Komisi, že již nadále se zachováním dotčených antidumpingových opatření nesouhlasí. Tento nesouhlas měl za následek, že i když část souhrnné výroby výrobců ve Společenství podporujících žádost o přezkum byla nadále značně nad prahovou hodnotou 25 % uvedenou v čl. 5 odst. 4 základního nařízení, klesla mírně pod prahovou hodnotu 50 % uvedenou v tomtéž ustanovení. Jediný výrobce ze Společenství, který nadále podporoval tuto žádost, a sice společnost Osram, představoval totiž 48 % celkové výroby ve Společenství, neboť ostatní tři výrobci, kteří se stavěli proti žádosti, představovali společně zbývajících 52 %.

30 Poté Tribunál v bodě 84 napadeného rozsudku uvedl, že ve svém rozsudku Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP v. Rada (T-249/06, EU:T:2009:62) již judikoval, že čl. 5 odst. 4 základního nařízení neobsahuje povinnost Komise ukončit probíhající antidumpingové řízení, jestliže úroveň podpory podnětu klesne pod minimální prahovou hodnotu 25 % výroby ve Společenství, jelikož „[t]oto ustanovení se […] týká pouze nezbytného stupně podpory podnětu pro to, aby Komise mohla zahájit řízení“. Tribunál v bodě 85 napadeného rozsudku upřesnil, že se rozsudek Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP v. Rada (T-249/06, EU:T:2009:62) týkal čl. 9 odst. 1 téhož nařízení, i když byl tento rozsudek vydán ve věci, kdy podnět nebyl stažen, ale stupeň jeho podpory se v průběhu řízení snížil. V tomtéž bodě Tribunál uvedl, že „[t]oto řešení je zcela logické, neboť jestliže podle uvedeného ustanovení nemá Komise povinnost zastavit řízení v případě stažení podnětu, musí tomu tak *a fortiori* být i v případě pouhého snížení stupně podpory podnětu“.

31 Tribunál v bodě 86 napadeného rozsudku konstatoval, že čl. 5 odst. 4 a čl. 9 odst. 1 základního nařízení jsou na základě čl. 11 odst. 5 tohoto nařízení použitelné na přezkumná řízení, a dovodil z toho, že unijní orgány byly oprávněny pokračovat v přezkumném řízení navzdory tomu, že bylo možné, že již nadále nebylo dosaženo prahové hodnoty 50 % uvedené v čl. 5 odst. 4 uvedeného nařízení.

32 Nakonec Tribunál v bodě 88 napadeného rozsudku konstatoval, že Rada si svým výkladem čl. 9 odst. 1 základního nařízení nepřisvojila žádnou novou pravomoc, jelikož „rozhodla, že dotčená antidumpingová opatření zůstanou zachována po dobu dalšího roku, až poté, co zjistila – jak jí příslušelo – že stále existuje dumping, že pozbytí platnosti těchto opatření by mohlo mít za následek pokračování tohoto dumpingu a přetrvávání újmy a že takové zachování je v zájmu Společenství“.

33 Tribunál tedy dospěl k závěru, že v tomto případě nelze konstatovat žádné porušení čl. 9 odst. 1 základního nařízení.

34 Na druhém místě Tribunál zkoumal otázku vymezení výrobního odvětví Společenství pro účely zjišťování újmy.

35 V bodě 91 napadeného rozsudku Tribunál nejprve připomněl, že podle čl. 11 odst. 2 základního nařízení může být antidumpingové opatření zachováno po dobu delší pěti let uvedenou v tomto ustanovení pouze, pokud by dumping a újma pravděpodobně přetrvaly nebo se obnovily, jestliže by toto opatření pozbylo platnosti, přičemž pojmem „újma“ se podle čl. 3 odst. 1 tohoto nařízení rozumí podstatná újma výrobnímu odvětví Společenství, její hrozba nebo závažné zpoždění při zavádění některého výrobního odvětví Společenství.

36 Poté v bodě 92 napadeného rozsudku uvedl, že čl. 4 odst. 1 základního nařízení definuje výrobní odvětví Společenství jako „výrobc[e] obdobných výrobků ve Společenství jako celek“ nebo jako „[ty] z nich, jejichž společný výstup [souhrnná výroba] představuje podstatnou část celkové výroby těchto [obdobných] výrobků ve Společenství ve smyslu čl. 5 odst. 4 [téhož nařízení]“, a že unijní orgány mají při volbě mezi oběma možnostmi širokou posuzovací pravomoc.

37 V bodě 94 napadeného rozsudku Tribunál konstatoval, že v případech, na které se výslovně nebo implicitně vztahuje čl. 9 odst. 1 základního nařízení, je již z podstaty věci předpokládáno, že již není dosaženo prahové hodnoty 50 % stanovené v čl. 5 odst. 4 tohoto nařízení, z čehož vyvodil, že „odkaz na čl. 5 odst. 4 [základního] nařízení uvedený v [čl. 4 odst. 1 tohoto nařízení] vztahující se k pojmu ‚podstatn[á] část celkové výroby […] ve Společenství‘ [může být] vykládán pouze v tom smyslu, že se jedná o odkaz na minimální prahovou hodnotu 25 %, a nikoliv na prahovou hodnotu 50 %“. Podle Tribunálu je „[t]akové řešení […] jediným možným řešením tím spíše, že cílem požadavku, podle něhož musí výrobní odvětví Společenství představovat podstatnou část celkové výroby ve Společenství, je zajistit, aby souhrnná výroba výrobců zahrnutých do tohoto výrobního odvětví byla dostatečně reprezentativní. Tato skutečnost přitom závisí spíše na části výroby těchto výrobců v celkové výrobě Společenství než na postoji, který zastávají výrobci, jež nejsou zahrnuti do výrobního odvětví Společenství podle čl. 5 odst. 4 základního nařízení, vůči podnětu nebo žádosti o přezkum“.

38 Na základě výše uvedeného dospěl Tribunál v bodě 96 napadeného rozsudku k závěru, že Rada se nedopustila nesprávného právního posouzení, když se rozhodla zahrnout do vymezení výrobního odvětví Společenství pro účely zjišťování újmy pouze společnost Osram.

Návrhová žádání účastnic řízení

39 Navrhovatelky navrhují, aby Soudní dvůr zrušil napadený rozsudek a uložil Radě náhradu nákladů řízení vynaložených navrhovatelkami jak v řízení před Tribunálem, tak v rámci řízení o tomto kasačním opravném prostředku.

40 Rada navrhuje, aby byl kasační opravný prostředek zamítnut a navrhovatelkám byla uložena náhrada nákladů řízení.

41 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr zamítl kasační opravný prostředek. Podpůrně pak navrhuje, aby bylo rozhodnuto o žalobě v prvním stupni a byla odmítnuta jako nepřípustná nebo zamítnuta jako neopodstatněná. V každém případě žádá o uložení náhrady nákladů řízení navrhovatelkám.

42 Společnost Osram navrhuje zamítnutí kasačního opravného prostředku a uložení náhrady nákladů řízení navrhovatelkám.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

43 Navrhovatelky uplatňují na podporu svého kasačního opravného prostředku dva důvody vycházející z porušení čl. 9 odst. 1 základního nařízení, jenž se týká zastavení řízení v případě stažení podnětu, a z nesprávného uplatnění čl. 4 odst. 1 ve spojení s čl. 5 odst. 4 tohoto nařízení, jež se týkají vymezení pojmu „výrobní odvětví Společenství“.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastnic řízení

44 V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky Tribunálu vytýkají, že se dopustil nesprávného výkladu čl. 9 odst. 1 základního nařízení, když konstatoval, že pokud toto ustanovení Komisi umožňuje pokračovat v řízení v případě zpětvzetí původního podnětu, musí to umožňovat tím spíše v případě snížení podpory tohoto podnětu ze strany výrobců ve Společenství.

45 V této souvislosti navrhovatelky uvádějí, že Tribunál na podporu tohoto extenzivního výkladu nesprávně v bodě 84 napadeného rozsudku odkázal na svůj rozsudek Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP v. Rada (T-249/06, EU:T:2009:62), a to vzhledem k rozdílům mezi skutkovým rámcem projednávané věci a skutkovým rámcem věci, v níž byl vydán uvedený rozsudek. Dodávají, že ze znění čl. 9 odst. 1 základního nařízení jednoznačně vyplývá, že se toto ustanovení použije pouze na případy stažení podnětu, což ostatně podporuje praxe unijních orgánů.

46 Rada, podporovaná společností Osram a Komisí, poukazuje na to, že podle základního nařízení nepodléhá samotné šetření – na rozdíl od procesní fáze týkající se zahájení šetření – žádnému zvláštnímu ustanovení, které ukládá Komisi jeho zastavení v případě snížení podpory podnětu. Uvádí, že tento rozdíl se vysvětluje nutností charakterizovat aktivní legitimaci stěžovatelů ve fázi zahájení řízení, což je nutnost, která v průběhu šetření již neexistuje, jelikož jeho cílem je shromáždit užitečné údaje umožňující konstatovat, zda existuje újma způsobená dumpingem výrobnímu odvětví Společenství, či nikoli.

47 Podle Rady není odůvodnění Tribunálu v rozporu s uvedeným nařízením a vyplývá ostatně ze starší judikatury, vycházející jak z rozsudku Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP v. Rada (T-249/06, EU:T:2009:62), tak i z rozsudku Gem-Year a Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) v. Rada (T-172/09, EU:T:2012:532), z nichž vyplývá, že požadavky týkající se aktivní legitimace uvedené v čl. 5 odst. 4 základního nařízení musí být splněny pouze v okamžiku zahájení šetření, ale nikoliv během tohoto šetření.

48 Rada dodává, že i kdyby bylo prokázáno, že unijní orgány, které mají široký prostor pro uvážení při rozhodování, zda je třeba zastavit řízení po stažení podnětu, v rámci své předchozí praxe probíhající šetření po takovém stažení obvykle zastavily, není možné na základě toho dospět k závěru, že tyto orgány měly zastavit šetření, které vedlo ke spornému nařízení, z toho důvodu, že se podpora tohoto šetření ze strany výrobního odvětví Společenství snížila.

Závěry Soudního dvora

49 Nejprve je třeba uvést, že článek 5 základního nařízení přesně upravuje podmínky, za nichž podnět „[podaný] fyzickou nebo právnickou osobou nebo sdružením bez právní subjektivity, které jedná jménem výrobního odvětví Společenství“ vede k zahájení antidumpingového šetření. V této souvislosti tento článek v odstavci 4 stanoví, že tento podnět musí splňovat dvě kumulativní podmínky týkající se velikosti jeho podpory, aby byl považován za podaný výrobním odvětvím Společenství. Tato podpora musí být poskytnuta „výrobci ve Společenství, jejichž souhrnná výroba tvoří více než 50 % celkové výroby obdobného výrobku té části výrobců, kteří podnět výslovně podpořili nebo odmítli“. Kromě toho uvedená podpora musí být poskytnuta výrobci Společenství, kteří představují nejméně 25 % celkové výroby obdobného výrobku výrobním odvětvím Společenství.

50 Je třeba uvést, že je-li šetření zahájeno, čl. 9 odst. 1 uvedeného nařízení výslovně stanoví možnost, aby Komise toto šetření zastavila v případě stažení podnětu „s výjimkou případu, kdy to není v zájmu Společenství“.

51 Totéž nařízení neobsahuje žádné ustanovení o opatřeních, která mají být přijata Komisí v průběhu šetření v případě, že dojde ke snížení podpory vyjádřené výrobci ve vztahu ke stížnosti nebo žádosti o přezkum.

52 Avšak vzhledem k tomu, že v případě stažení podnětu nebo žádosti o přezkum mohou dotyčné unijní orgány podle čl. 9 odst. 1 a čl. 11 odst. 5 základního nařízení pokračovat v šetření, musí to tak být tím spíše v případě pouhého snížení stupně podpory, jak konstatoval Tribunál v bodě 85 napadeného rozsudku.

53 Je tedy třeba dojít k závěru, že snížení podpory poskytnuté výrobci ve Společenství stížnosti nebo žádosti o přezkum nemusí nutně vést k zastavení šetření, i kdyby takové snížení znamenalo, že tato podpora odpovídá úrovni výroby nižší, než je jedna z prahových hodnot stanovených v čl. 5 odst. 4 uvedeného nařízení.

54 Takový výklad platí tím spíše, jak uvedl generální advokát v bodě 118 svého stanoviska, že v průběhu šetření se mohou stanoviska zástupců výrobního odvětví Společenství měnit opačnými směry. Takové změny nemohou být překážkou řádného průběhu dotčeného šetření.

55 Z toho vyplývá, že Tribunál tím, že vyložil čl. 9 odst. 1 uvedeného nařízení v tom smyslu, že z tohoto ustanovení *a fortiori* vyplývá, že unijní orgány jsou oprávněny pokračovat v přezkumném řízení i navzdory skutečnosti, že prahové hodnoty 50 % uvedené v čl. 5 odst. 4 téhož nařízení nemusí být již dosaženo, aniž se v bodech 85 a 86 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení.

56 S ohledem na výše uvedené úvahy musí být první důvod kasačního opravného prostředku zamítnut jako neopodstatněný.

Ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastnic řízení

57 Na základě druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že Tribunál nesprávně vyložil čl. 4 odst. 1 ve spojení s čl. 5 odst. 4 základního nařízení.

58 V tomto ohledu navrhovatelky tvrdí, že při vymezení pojmu „výrobní odvětví Společenství“ podle čl. 4 odst. 1 uvedeného nařízení, a tedy při rozhodování o existenci či neexistenci újmy způsobené tomuto odvětví, Tribunál nesprávně uplatnil jedno z kumulativních kritérií týkajících se podpory vyjádřené podnětu podle čl. 5 odst. 4 téhož nařízení, v projednávaném případě kritérium, podle kterého podnět musí být podporován výrobci ve Společenství, jejichž souhrnná výroba tvoří více než 50 % celkové výroby obdobného výrobku té části výrobců, kteří podnět výslovně podpořili nebo odmítli. Navrhovatelky z toho vyvozují, že Tribunál tímto pominul ustanovení základního nařízení, jehož výklad by neměl být spojen s žádnou nejistotu, čímž porušil zásadu právní jistoty.

59 Rada, společnost Osram a Komise tvrdí, že navrhovatelky zaměňují dva rozdílné koncepty. První se týká aktivní legitimace, která musí být ověřena při podání podnětu a před úplným zahájením šetření. Cílem tohoto ověření je ujistit se o tom, že je tento podnět podporován dostatečně reprezentativní částí výrobního odvětví Unie, a týká se tudíž kumulativního splnění dvou minimálních prahových hodnot výroby stanovených v čl. 5 odst. 4 základního nařízení. Druhý koncept, a sice újma způsobená výrobnímu odvětví Společenství, musí být posouzen v průběhu šetření bez ohledu na původní podnět, což znamená, že je třeba za účelem určení, zda je podstatná část výrobního odvětví Společenství dotčena dumpingem či nikoli, přihlédnout pouze k minimální prahové hodnotě 25 % celkové výroby obdobného výrobku vyrobeného výrobním odvětvím Společenství. Rada, společnost Osram a Komise z toho vyvozují, že se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení, když v bodech 93 a 94 napadeného rozsudku konstatoval, že je třeba chápat pojem „výrobní odvětví Společenství“ odlišně

před zahájením šetření a v jeho průběhu, aby dospěl k závěru, že odkaz na čl. 4 odst. 1 tohoto nařízení v jeho čl. 5 odst. 4 „může být […] vykládán pouze v tom smyslu, že se jedná o odkaz na minimální prahovou hodnotu 25 %, a nikoliv na prahovou hodnotu 50 %“.

Závěry Soudního dvora

60 Podle ustálené judikatury Soudního dvora musí být texty unijního práva vykládány v nejvyšší možné míře ve světle mezinárodního práva, zejména týkají-li se takové texty právě provádění mezinárodní dohody uzavřené Unií (viz rozsudek SCF, C-135/10, EU:C:2012:140, bod 51 a citovaná judikatura).

61 Z bodů 1 až 3 a 5 odůvodnění základního nařízení vyplývá, že pojem „výrobní odvětví Společenství“ musí být vykládán v souladu s antidumpingovou dohodou z roku 1994.

62 Článek 4 odst. 1 základního nařízení vymezuje pojem „výrobní odvětví Společenství“ tak, že odkazuje na „[výrobce] obdobných výrobků ve Společenství jako celek“ nebo na „[ty] z [těchto výrobců], jejichž společný výstup [souhrnná výroba] představuje podstatnou část celkové výroby těchto výrobků ve Společenství podle čl. 5 odst. 4“.

63 Antidumpingová dohoda z roku 1994 používá v podstatě stejnou alternativu pro vymezení pojmu „domácí výrobní odvětví“. Pokud jde o druhou část této alternativy, je jak v antidumpingové dohodě z roku 1994, tak i v základním nařízení rozhodujícím prvkem pojem „podstatná část“ celkové výroby domácí výroby nebo výroby Společenství.

64 Co se týče této části, jejíž výklad je jediným předmětem druhého důvodu kasačního opravného prostředku, je třeba zdůraznit, že na rozdíl od článku 4.1 antidumpingové dohody z roku 1994, upřesňuje čl. 4 odst. 1 uvedeného nařízení, jenž se týká definice výrobního odvětví Společenství, pojem „podstatná část“ celkové výroby obdobných výrobků ve Společenství odkazem na čl. 5 odst. 4 téhož nařízení.

65 Tento odkaz představuje další prvek ve vztahu k definici uvedené v článku 4.1 antidumpingové dohody z roku 1994.

66 Je třeba konstatovat, že prahové hodnoty 50 % a 25 % v čl. 5 odst. 4 základního nařízení se vztahují na různé skupiny výrobců ve Společenství.

67 Je přitom třeba na prvním místě uvést, že se prahová hodnota 50 % týká pouze relativního počtu výrobců ve Společenství podporujících podnět ze skupiny složené z výrobců ve Společenství podporujících a odmítajících tento podnět.

68 Prahová hodnota 25 % se naopak týká „celkové výroby obdobných výrobků ve Společenství“ a vztahuje se k procentnímu podílu, který představují výrobci ve Společenství podporující daný podnět z této celkové výroby. Pouze tato prahová hodnota 25 % je tedy relevantní pro určení, zda tito výrobci představují „podstatnou část“ celkové výroby obdobného výrobku vyrobeného výrobním odvětvím Společenství ve smyslu čl. 4 odst. 1 základního nařízení.

69 Za těchto podmínek je třeba konstatovat, že čl. 4 odst. 1 a čl. 5 odst. 4 základního nařízení, ve světle článku 4.1 antidumpingové dohody z roku 1994, mohou být chápány pouze tak, že odkazují na minimální prahovou hodnotu 25 %. Odkazem na uvedenou prahovou hodnotu se čl. 4 odst. 1 základního nařízení omezuje na upřesnění, že sečtená výroba výrobců ve Společenství podporující podnět, jež nedosahuje 25 % celkové výroby obdobného výrobku ve Společenství, nemůže být v žádném případě považována za dostatečně reprezentativní pro výrobu ve Společenství.

70 V případě, že sečtená výroba těchto výrobců ve Společenství přesahuje uvedenou prahovou hodnotu, antidumpingová cla mohou být uložena nebo zachována, pokud se příslušným unijním orgánům podaří s přihlédnutím ke všem relevantním okolnostem věci prokázat, že se újma vyplývající z dovozu výrobku, jenž je předmětem dumpingu, dotýká podstatné části celkové výroby obdobných výrobků ve Společenství.

71 Ve sporném nařízení se Rada pro účely posouzení újmy způsobené průmyslovému odvětví Společenství opírala o údaje jediného výrobce, a sice společnosti Osram, která představuje asi 48 % celkové výroby obdobného výrobku ve Společenství.

72 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že část výroby ve Společenství, která dosahuje téměř 50 % celkové výroby obdobného výrobku vyrobeného výrobním odvětvím Společenství, jako je část ve výši 48 %, lze považovat za část, která zjevně představuje podstatnou část takové výroby. Článek 4 odst. 1 základního nařízení totiž odkazuje na pojem „podstatná část“ výroby ve Společenství, a nikoli na „většinu výroby ve Společenství“.

73 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení tím, že v bodě 94 napadeného rozsudku rozhodl, že odkaz v čl. 4 odst. 1 základního nařízení na čl. 5 odst. 4 téhož nařízení může být chápán pouze jako odkaz na prahovou hodnotu 25 %, a nikoli na prahovou hodnotu 50 %, a tím, že v bodě 96 uvedeného rozsudku konstatoval, že Rada byla oprávněna učinit závěr, že výroba společnosti Osram, která představovala přibližně 48 % celkové výroby, „zajisté tvoří podstatnou část výroby ve Společenství“.

74 V důsledku toho nelze vyhovět ani druhému důvodu kasačního opravného prostředku.

75 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba zamítnout kasační opravný prostředek jako neopodstatněný.

K nákladům řízení

76 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 tohoto jednacího řádu, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

77 Vzhledem k tomu, že Rada a společnost Osram požadovaly náhradu nákladů řízení a společnosti Philips Poland a Philips Nizozemsko ve věci neměly úspěch, je namístě jim uložit náhradu nákladů řízení.

78 Podle čl. 140 odst. 1 uvedeného jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije rovněž na základě čl. 184 odst. 1 téhož jednacího řádu, členské státy a unijní orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení. Komise, jakožto vedlejší účastnice v prvním stupni, tudíž ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Společnosti Philips Lighting Poland S. A. a Philips Lighting BV ponesou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie a společností Osram GmbH.

3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

Podpisy.